

PORUSZYWAĆ SIĘ (1) *vb impf*

o jasne; a prawdopodobnie jasne (tak w -ać).

inf poruszywać się. ◊ [*praes 3 sg* poruszywå się.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. [*Ruszać się*: Iák się zá piérwším wiátrem flagá zåbieliwa/ Znienagłå ná przodku się morze porużywa [*paulatim sese tollit mare VergAen VII 529*]/ Wnet wyszżéy się podnoşi/ åż po máléy chwili/ Zedná się wżyftko zåráz åż ku niebu síli. *VergKoch 203.*]

2. *Pobudzać się*:

Zwrot: »[o co] żåłostíå a gniewem poruszywåć się«: Acżkolwiek się o to żåłostíå a gniewem możem porużywåć/ å wżåkosz ktemu namniey nie ielt pżyteczno/ yż oni [*nasi przodkowie*] tak wiele znamienitych Xiåk zacnych autorow dopuścili poginåć. *KwiatKsiåż H2.*

Formacje współrdzenne cf RUSZAĆ.

Cf **PORUSZYWANIE**